CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul Nr.1a-68/2021 Judecătoria Bălți sediul Central

Judecător:Arseni E.

D E C I Z I E

26 ianuarie 2023 **mun.Bălţi**

Colegiul judiciar penal al Curţii de apel Bălţi avînd în componenţa sa

Preşedintele şedinţei: **Scutelnic Gheorghe**

Judecătorii: **Revenco Angela și Pușcaș Viorel**

Grefier: **Știrbu Mihaela**

Cu participarea

Procurorului: **Pasat Liliana**

Avocatului: **Pruteanu Vasile**

Judecând în ședință deschisă apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun.Bălți , Marcauțan Sergiu împotriva ***sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 14.02.2019*** prin care -

Istrati Artur **,*** *născut la *****, domiciliat în ***** cetățean al RM, divorțat, *****, supus serviciului militar, angajat în câmpul muncii, studii medii, fără antecedente penale;*

a fost achitat pe cauza penală intentată în privința acestuia, fiind învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare în:

1.Instanţa de fond:08.02.2018 - 14.02.2019;

2. Instanța de apel: 12.03.2019 - 07.11.2019;

3.Instanţa de recurs:02.01.2020-10.11.2020:

4.Instanţa de apel:26.01.2021-28.02.2023.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele apelului, opiniile participanților la proces, materialele cauzei pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Potrivit rechizitoriului, ***Istrati Artur ******* este învinuit că acționând cu intenție unică, prin mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu același scop și prin aceeași metodă, în perioada anilor 2013-2014, sub pretextul investirii mijloacelor bănești într-o afacere care are ca gen de activitate vânzarea-cumpărarea cerealelor, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit ilicit de la Stadnițchi

Vitalie mijloace în sumă totală de 210 000 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, în drept, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza ***art.190 alin.(5) Cod penal*** - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporţii deosebit de mari*.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 14.02.2019 Istratii Artur -a fost achitat pe cauza penală intentată în privința acestuia, fiind învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Nefiind de acord cu sentința emisă de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun.Bălți, Marcauțan Sergiu a depus apel , prin care solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 14.02.2019, rejudecarea cauzei şi pronunțarea
unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Istrati Artur să-i fie aplicată o pedeapsă prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de mânuirea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului a indicat faptul că instanța de fond a constatat greșit învinuirea adusă inculpatului de către acuzatorul de stat. Este vădit că faptele întreprinse de Istrati Artur întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzută de art.190 alin.(5), și nicidecum nu pot fi apreciate drept relații de natură civilă dintre Istrati Artur și Stadnițchi Vitalie, după cum a apreciat instanța de fond cu referire la lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii de escrocherie în faptele inculpatului. Acestea fiind invocate de către recurent cu referire la situația în care, conform aprecierii date de procuror, inculpatul a acționat cu intenția de a induce în eroare partea vătămată și a însușit suma de bani primită de la partea vătămată, deoarece primul nu și-a onorat obligațiunile asumate, precum că va întoarce banii în câteva luni, iar la solicitarea părții vătămate de restituire a banilor, inculpatul se eschiva de a-i rambursa. Caracterul înșelător al acțiunilor inculpatului rezultă din declarațiile părții vătămate Stadnițchi Vitalie,

care a explicat că anterior inculpatul împrumuta de la acesta sume de bani, motorină, însă tot timpul îi restituia.

Caracterul infracțional al faptelor inculpatului este demonstrat și de circumstanțele în care inculpatul Istrati Artur, folosindu-se de încrederea părții vătămate Stadnițchi Vitalie, a dobândit de la acesta suma de 210 000 lei, pe care ulterior a însușit-o. Prin urmare, susține acuzatorul de stat, latura obiectivă a infracțiunii imputate a fost realizată pe deplin de către inculpatul Istrati Artur, în acțiunile căruia se conține și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie incriminate de art.190 alin.(5) Cod penal.

Consideră, că corijarea inculpatului este posibilă doar fiind izolat de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopul pedepsei. Această concluzie fiind dictată atât de sancțiunea normei penale, cât și de atitudinea inculpatului față de cele comise, care nu a conștientizat faptele prejudiciabile comise.

În ședința instanței de apel procurorul participant Gavdiuc Valentina a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 14.02.2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Istrati Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) CP și să fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, și cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de mânuirea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

Avocatul Pruteanu Vasile a pledat pentru respingerea apelului declarat de procuror pe motiv că este nefondat

Inculpatul Istrati Artur în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, Colegiul penal considerând posibilă judecarea cauzei în lipsa acestuia, dat fiind faptul că ultimul se eschivează de a se prezenta în fața instanțelor și a organelor de drept, în privința acestuia fiind inițiate proceduri de căutare de către IP Bălți la 28.03.2022 sub nr. 2022040128.

Partea vătămată Stadnițchi Vitalie, printr-o cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa dat fiind faptul că se află peste hotarele țării și la moment nu intenționează să se întoarcă. Susține declarațiile depuse anterior, careva completări nu are, menționează că banii i-au fost restituiți și pretenții nu are.

Verificând argumentele apelului declarat pe caz, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că apelul procurorului în Procuratura mun.Bălți, Marcauțan Sergiu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 14.02.2019, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține dispoziția ***art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală*** *conform căruia* ***(1)*** *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:* ***1)*** *respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă:* ***c)*** *apelul este nefondat*.

Potrivit dispoziției ***art.414 alin.(1,2) Cod de procedură penală****, Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale şi oricăror noi probe prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile şi probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în şedința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal*.

Dispoziția ***art.414 alin.(2) Cod de procedură penală*** *stabilește că, Instanța de apel verifică declarațiile şi probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în şedința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, instanța de apel dispunând şi de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere*.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Colegiul Penal constată că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind prezente careva temeiuri de casare a sentinței.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului Istrati Artur de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Istrati Artur au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza

penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu- din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpatul Istrati Artur, urmează a fi achitat, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit ***art.415 alin.(2[1]) CPP*** – *Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentință de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorii, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului*.

Astfel, Colegiul Penal consideră că, probele acumulate la urmărirea penală, cercetate în ședința instanței de fond și apel nu atestă existența în acțiunile lui Istrati Artur, a faptei infracționale prevăzută de art.190 alin.(5)Cod Penal.

Conform prevederilor ***art.394 alin.(3) pct.1 Cod de procedură penală****, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată*.

Colegiul penal constată, că instanța de fond respectând prevederile legii, în partea descriptivă a sentinței de achitare a inculpatului Istrati Artur a indicat învinuirea adusă inculpatului existentă la momentul comiterii faptei prejudiciabile.

Prin ordonanța din 12.12.2018 privind modificarea învinuirii (***f.d.107***), faptele imputate inculpatului Istrati Artur au suferit modificări, sub aspectul stabilirii comportamentului delictuos a inculpatului ca unul viclean și dolosiv, nefiind aduse careva probe noi, acuzatorul de stat limitându-se la aceleași probe aduse în susținerea învinuirii anterioare.

Colegiul Penal consideră, că o atare modificare a învinuirii contravine prevederilor art. 8 Cod Penal care stabilește, că *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei*.

Din aceste aspecte, instanța de apel consideră absolut nefondate argumentele apelantului, că instanța de fond nu s-a expus asupra legalității ordonanței din 12.12.2018 privind modificarea învinuirii (***f.d.107***), or o atare modificare a

învinuirii contravine normei penale expuse supra, precum și prevederilor art,113 alin,(1) Cod Penal, art.66 alin.(1) și (2), art.325 Cod de procedură penală.

Fiind reluată cercetarea judecătorească, Colegiul penal a dispus audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate Stadnițchi Vitalie, a martorului Stadnițchi Ana și a inculpatului Istrati Artur și cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi prezentate de părți – de apelant în susținerea apelului sau de partea opusă în dezbaterea argumentelor apelului.

Partea vătămată Stadnițchi Vitalie, în ședință instanței de apel nu s-a prezentat, deoarece este plecat peste hotarele țării , iar la solicitarea acuzatorului de stat declarațiile date de către partea vătămată în instanța de fond au fost date citire în ședința instanței de apel, la fel și declarațiile date anterior în instanța de apel:,, *fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel a susținut declarațiile sale date în instanța de fond, prin care a relatat că: Îl cunoaște pe inculpat din anul 2012 de când lucra la stația peco ”Lukoil”, deoarece inculpatul își alimenta automobilele la stația respectivă unde el lucra. Prima sumă de 50 000 lei, i-a dat-o cu împrumut lui Istrati Artur în toamna anului 2013 în scopuri de investiție. La acel moment, era angajat în calitate de operator la stația peco. Istrati Artur își alimenta des camionul la stația respectivă pentru care achita sume bănești, iar ulterior alimenta camionul pe datorie, după care se achita. Tot în toamna anului 2013, i-a dat cu împrumut suma de 110 000 lei lui Istrati Artur cu scopul de a investi într-o afacere cu cereale, comunicând că o va restitui în primăvara anului 2014, precum și suma de 50 000 lei. Atunci i-a dat cu împrumut suma de 110 000 lei, a solicitat ca inculpatul să-i elibereze o recipisă pe suma totală de 160 000 lei. În primăvara anului 2014, când inculpatul urma să-i restituie datoria, ultimul a solicitat de la el suma de 50 000 lei, comunicându-i că îi va restitui toată suma. Permanent îi promitea că îi va restitui banii. În toamna anului 2017, fratele său a avut un accident rutier și avea nevoie de bani, din care motiv a cerut de la inculpat bani, însă acesta i-a dat doar suma de 4 000 lei, spunând că timp de 2 săptămâni îi va restitui banii, însă ulterior nu-i răspundea la apelurile telefonice din care motiv s-a adresat la poliție. Despre faptul transmiterii banilor, soția sa era la curent. A transmis sumele de bani, deoarece avea încredere în inculpat. După anul 2014, se întâlnea permanent cu inculpatul, însă ultimul găsea pretexte ca să nu achite datoria. La Dondușeni, a mers deoarece inculpatul i-a propus să se convingă*

despre faptul că camioanele lui se află acolo și urmează să transmită banii. Inculpatul nu a refuzat să-i restituie sumele băneşti. Îi dădea acestuia motorină pe datorie și achita pentru el costul motorinei. La fel, a menționat că pentru combustibilul respectiv inculpatul s-a achitat cu el. Suma de 210 000 lei a fost dată în lei, dar nu în tichete. Ultima sumă de 54 000 lei a transmis-o atunci când a mers cu inculpatul la Dondușeni, inculpatul i-a comunicat că suma pe care a transmis-o urma să achite 2 maşini încărcate cu cereale pentru ca ulterior să le vândă și să-i restituie datoria. Până la sfârşitul anului 2017, inculpatul i-a propus un automobil de model "Nissan" și un camion de model "MAN" în contul achitării datoriei, însă nu au ajuns la un numitor comun în privința costului acestor automobile. ***(Vol.I,f.d.79-81)****. Ulterior, în ședința instanței de fond din data de 06.11.2018, partea vătămată a declarat că prejudiciul i-a fost restituit integral de către inculpat și careva pretenții față de acesta nu are, renunțând la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal* ***(Vol.I, f.d.103)****.Suplimentar în ședința instanței de apel la 07.11.2019, partea vătămată Stadnițchi Vitalie a declarat: Suma prejudiciului în mărime de 210 000 lei a fost restituit de Istrati Artur. Careva pretenții materiale față de inculpat la moment nu are. Prejudiciul material a fost restituit în vara anului 2018. Cunoştea că Istrati Artur desfăşoară activități comerciale cu cereale. A menționat că nu cunoştea dacă Istrati Artur a mai împrumutat de la altcineva bani. La solicitările adresate inculpatului cu privire la restituirea banilor, ultimul spunea că este în imposibilitate să-i restituie la moment pe motiv că deocamdată nu are bani și va restitui împrumutul când va avea bani. De asemenea a declarat că nu are pretenții materiale față de inculpat* ***(Vol.II,f.d.7-9)***.

Martorul Stadnițchi Ana, în ședință instanței de apel nu s-a prezentat, deoarece este plecat peste hotarele țării , iar la solicitarea acuzatorului de stat declarațiile date de către martor în instanța de fond au fost date citire în ședința instanței de apel, la fel și declarațiile date anterior în instanța de apel: *este soția părții vătămate Stadnițchi Vitalie, pe inculpat îl cunoaşte vizual, menționând că în toamna anului 2013, soțul său a împrumutat lui Istrati Artur suma de 50 000 lei. Următoarea sumă transmisă de soț inculpatului a fost de 110 000 lei, ulterior inculpatul a scris și o recipisă pentru suma de 160 000 lei. La fel, a mai menționat că soțul i-a mai împrumutat lui Istrati Artur și suma de 54 000 lei pe care a luat-o de la fratele său. În noiembrie 217, fratele soțului, Stadnițchi Constantin a avut un*

accident rutier, din care motiv soțul său a apelat la Istrati Artur și a cerut ca ultimul să-i restituie măcar suma de 54 000 lei pentru a o da fratelui său, deoarece acesta are nevoie de ajutor însă inculpatul i-a dat doar suma de 4 000 lei. Soțul său se afla în relații de prietenie cu inculpatul, din spusele soțului cunoaște că Istrati Artur se ocupa cu cerealele. Soțul i-a împrumutat banii inculpatului, deoarece acesta promitea că îi va restitui. Cunoaște că banii au fost transmiși inculpatului după recipisă și din spusele soțului. Cunoaște că inculpatul se eschiva să restituie datoria, deoarece nu răspundea la apelurile telefonice ale soțului, telefonul fiind deconectat. Nu cunoaște despre faptul dacă inculpatul i-a propus soțului în afară de bani un alt bun. Cunoaște doar că inculpatul promitea restituirea banilor, din spusele soțului ***(Vol.I,f.d.97-99)****. Suplimentar fiind audiată a declarat: dacă nu era să se adreseze la poliție, posibil ca Istrati Artur să nu fi restituit banii. A relatat că soțul ei era prieten bun cu Istrati Artur, din acest motiv i-a împrumutat bani fără recipisă. Ea personal nu a discutat cu Istrati Artur cu privire la restituirea banilor. A ajuns la concluzia că Istrati Artur nu intenționează să restituie banii, deoarece a trecut o perioadă mare de timp și nu răspundea la telefon* ***(Vol.I,f.d.201-202)****.*

Inculpatul Istrati Artur , în ședință instanței de apel nu s-a prezentat, deoarece acesta se eschivează de la prezentare, fiind anunțat în căutare, iar la solicitarea acuzatorului de stat declarațiile date de către Istrati Artur în instanța de fond au fost date citire în ședința instanței de apel, la fel și declarațiile date anterior în instanța de apel: *prin care vina nu a recunoscut-o și a comunicat: în perioada anilor 2012-2014 a luat de la partea vătămată Stadnițchi Vitalie tichete de motorină, motorină și bani. Ultima dată nu a luat de la acesta suma de 50 000 lei cu condiția ca partea vătămată să vadă ce face cu banii. Ulterior a mers cu partea vătămată în orașul Dondușeni unde a transmis unei persoane de la care urma să procure cereale suma de 85 000 lei. După ce a transmis banii, vânzătorul nu răspundea la telefon, din care motiv peste 2 zile a depus plângere la Procuratura Dondușeni din motiv că vânzătorul nu i-a restituit banii. Prejudiciul cauzat părții vătămate a constituit 210 000 lei este format din cantitatea de motorină procurată pentru firmă. Suma de 210 000 lei se include suma de 50 000 lei și motorina. Stadnițchi Vitalie i-a zis că îi împrumută suma de 50 000 lei, cu condiția dacă îi scrie o recipisă și pentru prețul motorinei care îi era dator, din câte își amintește a scris o recipisă pe suma de 160 000 lei. Până a semna recipisa mai avea datorii*

pentru motorină. În timp ce procura motorina de la victimă, firma lui activa bine și avea și venituri. La fel, a mai menționat că atunci când lua motorina și împrumuta banii, nu avea scopul ca să nu restituie banii și costul motorinei. Nu a restituit banii în termenul indicat, deoarece peste o lună de zile la firmă au apărut cheltuieli suplimentare cu camioanele, impozitele, după care activitatea firmei a fost stopată, din care motiv a fost în imposibilitate să achite datoria la timp. Lui Stadnițchi Vitalie, în schimbul banilor, i-a propus un camion de model "MAN" și un automobil de model "Nissan", însă ultimul a refuzat, menționând că va obține banii printr-o altă modalitate. Anterior a mai luat motorină de la partea vătămată precum și diferite sume de bani pe o perioadă de 3 ani de zile pe care le-a restituit. Suma de 210 000 lei a fost formată din costul motorinei, tichete pentru motorină și bani în sumă de 9 000 lei. După ce a luat tichetele și motorina, ultima dată a luat de la Stadnițchi Vitalie bani în sumă de 50 000 lei atunci când s-a deplasat cu acesta la Donduşeni. Din anul 2014 pînă în anul 2017, au avut loc mai multe întâlniri cu Stadnițchi Vitalie unde discutau în privința banilor, însă ultimul nu l-a obligat să-i restituie banii. A solicitat în mod de urgență să-i restituie banii, doar atunci când fratele lui Stadnițchi Vitalie a suferit un accident rutier. La fel a mai menționat că la întrebările părții vătămate despre faptul când acesta va avea posibilitatea să-i restituie banii, ultimul i-a comunicat că lucrează și când va forma suma necesară de bani, o va restitui. În 2017, când fratele lui Stadnițchi Vitalie a avut un accident rutier, i-a transmis victimei suma de 4 000 lei pe care îi avea la moment. În timpul discuției cu Stadnițchi Vitalie, ultimul nu i-a comunicat că are probleme la serviciu cu tichete pentru motorină, însă careva facturi pentru tichete el nu a primit, consideră că partea vătămată avea deja aceste tichete procurate și le vindea lui contra cost. A acumulat și a restituit victimei suma de 210 000 lei din vânzarea camionului și a mai acumulat careva sume de bani ***(Vol.I,f.d.109-111)****. Fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel la 07.11.2019, inculpatul Istrati Artur a declarat:A vîndut automobilele și a restituit banii. La înstrăinarea bunurilor inculpatul a participat nemijlocit* ***(Vol.I,f.d.199)****.*

În ședința instanței de apel la solicitarea procurorului participant la fel au fost cercetate și probele conținute în materialelor cauzei penale, și anume: *plângerea lui Stadnițchi Vitalie din 26.12.2017* ***(Vol.I,f.d.4)****; plângerea lui Stadnițchi Vitalie din 20.12.2017* ***(Vol.I ,f.d.5)****; ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată pe Stadnițchi Vitalie din 04.01.2018*

*(**Vol.I,f.d.17**);proces-verbal din 04.01.2018 de audiere a părții vătămate Stadnițchi Vitalie (**Vol.I,f.d.18-19**);cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă pe Stadnițchi Vitalie și ordonanță din 04.11.2017 de recunoaștere în calitate de parte civilă pe Stadnițchi Vitalie (**Vol.I,f.d.20-21**);Ordonanță de ridicare din 04.01.2018, proces-verbal de ridicare și Copia recipisei de împrumut (**Vol.I,f.d.22-24**);Ordonanță din 04.01.2018 de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte în cauza penală (**Vol.I,f.d.25**);proces-verbal de audiere a martorului Stadnițchi Ana (**Vol.I,f.d.26-27**);proces verbal de confruntare din 17.01.2018 (**Vol.I,f.d.30-32**);revendicare în privința lui Istrati Artur (**Vol.I,f.d.34**);ordonanță de punere sub învinuire pe Istrati Artur în baza art.190 alin.(5) CP din dara de 06.02.2018 (**Vol.I,f.d.48**);proces-verbal de informare a învinuitului și apărătorului despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor pe cauză penală din 06.02.2018 (**Vol.I,f.d.53**);declarațiile părții vătămate Stadnițchi Vitalie din 30.05.2018:,, Îl cunoaște pe inculpat din anul 2012 de când lucra la stația peco ”Lukoil”, deoarece inculpatul își alimenta automobilele la stația respectivă unde el lucra. Prima sumă de 50 000 lei, i-a dat-o cu împrumut lui Istrati Artur în toamna anului 2013 în scopuri de investiție. La acel moment, era angajat în calitate de operator la stația peco. Istrati Artur își alimenta des camionul la stația respectivă pentru care achita sume bănești, iar ulterior alimenta camionul pe datorie, după care se achita. Tot în toamna anului 2013, i-a dat cu împrumut suma de 110 000 lei lui Istrati Artur cu scopul de a investi într-o afacere cu cereale, comunicând că o va restitui în primăvara anului 2014, precum și suma de 50 000 lei. Atunci i-a dat cu împrumut suma de 110 000 lei, a solicitat ca inculpatul să-i elibereze o recipisă pe suma totală de 160 000 lei. În primăvara anului 2014, când inculpatul urma să-i restituie datoria, ultimul a solicitat de la el suma de 50 000 lei, comunicându-i că îi va restitui toată suma. Permanent îi promitea că îi va restitui banii. În toamna anului 2017, fratele său a avut un accident rutier și avea nevoie de bani, din care motiv a cerut de la inculpat bani, însă acesta i-a dat doar suma de 4 000 lei, spunând că timp de 2 săptămâni îi va restitui banii, însă ulterior nu-i răspundea la apelurile telefonice din care motiv s-a adresat la poliție. Despre faptul transmiterii banilor, soția sa era la curent. A transmis sumele de bani, deoarece avea încredere în inculpat. După anul 2014, se întâlnea permanent cu inculpatul, însă ultimul găsea pretexte ca să nu achite datoria. La Dondușeni, a mers deoarece inculpatul i-a propus să se convingă*

*despre faptul că camioanele lui se află acolo și urmează să transmită banii. Inculpatul nu a refuzat să-i restituie sumele băneşti. Îi dădea acestuia motorină pe datorie și achita pentru el costul motorinei. La fel, a menționat că pentru combustibilul respectiv inculpatul s-a achitat cu el. Suma de 210 000 lei a fost dată în lei, dar nu în tichete. Ultima sumă de 54 000 lei a transmis-o atunci când a mers cu inculpatul la Dondușeni, inculpatul i-a comunicat că suma pe care a transmis-o urma să achite 2 maşini încărcate cu cereale pentru ca ulterior să le vândă și să-i restituie datoria. Până la sfârșitul anului 2017, inculpatul i-a propus un automobil de model "Nissan" și un camion de model "MAN" în contul achitării datoriei, însă nu au ajuns la un numitor comun în privința costului acestor automobile.Ulterior, în ședința instanței de fond din data de 06.11.2018, partea vătămată a declarat că prejudiciul i-a fost restituit integral de către inculpat și careva pretenții față de acesta nu are, renunțând la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal (**Vol.I,f.d.79-81**); acțiunea civilă în procesul penal din 14.06.2018 (**Vol.I,f.d.91-92**);declarațiile martorului Stadnițchi Ana din 21.09.2018 :,, este soția părții vătămate Stadnițchi Vitalie, pe inculpat îl cunoaște vizual, menționând că în toamna anului 2013, soțul său a împrumutat lui Istrati Artur suma de 50 000 lei. Următoarea sumă transmisă de soț inculpatului a fost de 110 000 lei, ulterior inculpatul a scris și o recipisă pentru suma de 160 000 lei. La fel, a mai menționat că soțul i-a mai împrumutat lui Istrati Artur și suma de 54 000 lei pe care a luat-o de la fratele său. În noiembrie 217, fratele soțului, Stadnițchi Constantin a avut un accident rutier, din care motiv soțul său a apelat la Istrati Artur și a cerut ca ultimul să-i restituie măcar suma de 54 000 lei pentru a o da fratelui său, deoarece acesta are nevoie de ajutor însă inculpatul i-a dat doar suma de 4 000 lei. Soțul său se afla în relații de prietenie cu inculpatul, din spusele soțului cunoaște că Istrati Artur se ocupa cu cerealele. Soțul i-a împrumutat banii inculpatului, deoarece acesta promitea că îi va restitui. Cunoaște că banii au fost transmiși inculpatului după recipisă și din spusele soțului. Cunoaște că inculpatul se eschiva să restituie datoria, deoarece nu răspundea la apelurile telefonice ale soțului, telefonul fiind deconectat. Nu cunoaște despre faptul dacă inculpatul i-a propus soțului în afară de bani un alt bun. Cunoaște doar că inculpatul promitea restituirea banilor, din spusele soțului (Vol.I,f.d.97-99). Suplimentar fiind audiată a declarat: dacă nu era să se adreseze la poliție, posibil ca Istrati Artur să nu fi restituit banii. A relatat că soțul ei era prieten bun cu Istrati Artur, din acest motiv*

*i-a împrumutat bani fără recipisă. Ea personal nu a discutat cu Istrati Artur cu privire la restituirea banilor. A ajuns la concluzia că Istrati Artur nu intenționează să restituie banii, deoarece a trecut o perioadă mare de timp și nu răspundea la telefon (**Vol.I,f.d.97-99**); declarațiile suplimentare a părții vătămate Stadnițchi Vitalie din 06.11.2018:,, Ulterior, în ședința instanței de fond din data de 06.11.2018, partea vătămată a declarat că prejudiciul i-a fost restituit integral de către inculpat și careva pretenții față de acesta nu are, renunțând la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal (**Vol.I,f.d.103**);declarațiile părții vătămate Stadnițchii Vitalie în instanța de apel :,, Suma prejudiciului în mărime de 210 000 lei a fost restituit de Istrati Artur. Careva pretenții materiale față de inculpat la moment nu are. Prejudiciul material a fost restituit în vara anului 2018. Cunoștea că Istrati Artur desfășoară activităţi comerciale cu cereale. A menționat că nu cunoștea dacă Istrati Artur a mai împrumutat de la altcineva bani. La solicitările adresate inculpatului cu privire la restituirea banilor, ultimul spunea că este în imposibilitate să-i restituie la moment pe motiv că deocamdată nu are bani și va restitui împrumutul când va avea bani. De asemenea a declarat că nu are pretenții materiale față de inculpat" (**Vol.I,f.d.200**);declarații martorului Stadnițchi Ana date în instanța de apel :,, dacă nu era să se adreseze la poliție, posibil ca Istrati Artur să nu fi restituit banii. A relatat că soțul ei era prieten bun cu Istrati Artur, din acest motiv i-a împrumutat bani fără recipisă. Ea personal nu a discutat cu Istrati Artur cu privire la restituirea banilor. A ajuns la concluzia că Istrati Artur nu intenționează să restituie banii, deoarece a trecut o perioadă mare de timp și nu răspundea la telefon" (**Vol.I,f.d.201-202**);declarațiile părții vătămate Stadnițchi Vitalie din 30.05.2018 :,, Îl cunoaşte pe inculpat din anul 2012 de când lucra la staţia peco "Lukoil", deoarece inculpatul îşi alimenta automobilele la staţia respectivă unde el lucra. Prima sumă de 50 000 lei, i-a dat-o cu împrumut lui Istrati Artur în toamna anului 2013 în scopuri de investiţie. La acel moment, era angajat în calitate de operator la staţia peco. Istrati Artur îşi alimenta des camionul la staţia respectivă pentru care achita sume băneşti, iar ulterior alimenta camionul pe datorie, după care se achita. Tot în toamna anului 2013, i-a dat cu împrumut suma de 110 000 lei lui Istrati Artur cu scopul de a investi într-o afacere cu cereale, comunicând că o va restitui în primăvara anului 2014, precum și suma de 50 000 lei. Atunci i-a dat cu împrumut suma de 110 000 lei, a solicitat ca inculpatul să-i elibereze o recipisă pe suma totală de 160 000 lei. În primăvara*

anului 2014, când inculpatul urma să-i restituie datoria, ultimul a solicitat de la el suma de 50 000 lei, comunicându-i că îi va restitui toată suma. Permanent îi promitea că îi va restitui banii. În toamna anului 2017, fratele său a avut un accident rutier şi avea nevoie de bani, din care motiv a cerut de la inculpat bani, însă acesta i-a dat doar suma de 4 000 lei, spunând că timp de 2 săptămâni îi va restitui banii, însă ulterior nu-i răspundea la apelurile telefonice din care motiv s-a adresat la poliție. Despre faptul transmiterii banilor, soția sa era la curent. A transmis sumele de bani, deoarece avea încredere în inculpat. După anul 2014, se întâlnea permanent cu inculpatul, însă ultimul găsea pretexte ca să nu achite datoria. La Dondușeni, a mers deoarece inculpatul i-a propus să se convingă despre faptul că camioanele lui se află acolo și urmează să transmită banii. Inculpatul nu a refuzat să-i restituie sumele băneşti. Îi dădea acestuia motorină pe datorie și achita pentru el costul motorinei. La fel, a menționat că pentru combustibilul respectiv inculpatul s-a achitat cu el. Suma de 210 000 lei a fost dată în lei, dar nu în tichete. Ultima sumă de 54 000 lei a transmis-o atunci când a mers cu inculpatul la Dondușeni, inculpatul i-a comunicat că suma pe care a transmis-o urma să achite 2 maşini încărcate cu cereale pentru ca ulterior să le vândă și să-i restituie datoria. Până la sfârşitul anului 2017, inculpatul i-a propus un automobil de model "Nissan" și un camion de model "MAN" în contul achitării datoriei, însă nu au ajuns la un numitor comun în privința costului acestor automobile (***Vol.II,f.d.7-9***);

Avocatul Pruteanu Vasile în calitate de apărător al inculpatului, a prezentat probe în dezbaterea argumentelor apelantului: *plîngerea lui Stadnițchi Vitalie din 26.12.2017 (**Vol.I,f.d. 4**) și copia recipisei de împrumut (**Vol.I,f.d.24**)*.

Astfel, colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării, cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră, că instanța de fond a stabilit corect necesitatea achitării inculpatului Istrati Artur ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod Penal, corect stabilind, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe concludente și pertinente care ar demonstra vinovăția lui Istrati Artur sub aspectul

comiterii faptei infracționale incriminate de art.190 alin.(5) Cod penal. În argumentarea respectivei concluzii, Colegiul penal reiterează aprecierea pozitivă dată convingerii instanței de fond, conform căreia din probatoriul administrat pe caz, în faptele inculpatului Istrati Artur, nu se constată latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari.

Colegiul Penal, reiterează că conform ***art.6 alin.(1) Cod Penal***, „*persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție*".

În virtutea prevederilor ***art.8 alin.(1)-(3) Cod de Procedură Penală,*** *„**alin.(1)**persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atât timp cât vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.* ***Alin.(2)*** *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.* ***Alin.(3)*** *concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului".*

În conformitate cu prevederile ***art.389 alin.(1-4) Cod de procedură penală****, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată*.

În contextul ***art.6 par.1) și 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului***, „*orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale,*

publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită".

În același timp, Colegiul Penal reiterează că, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței din 1998, Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile*.

Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

Mai mult, Colegiul Penal remarcă că, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

Cu referire la cererea de apel înaintată de către procurorul în Procuratura mun.Bălți, Sergiu Marcauțan, Colegiul penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Istrati Artur a faptei infracționale incriminate conform art.190 alin.(5) Cod penal.

Colegiul Penal menționează, că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate probe care să demonstreze cu certitudine și indubitabil existența faptei incriminate, pretinsă ca fiind comisă de către Istrati Artur, în situația în care declarațiile părții vătămate Stadnițchi Vitalie

nu confirmă culpa inculpatului în sensul dobândirii ilicite a sumelor bănești prin înșelăciune și abuz de încredere.

În acest aspect instanța de apel ține să menționeze, declarațiile părții vătămate în instanța de fond, că *Istratii Artur și-a asumat obligația de a restitui banii împrumutați, în acest sens fiind întocmită și o recipisă. La fel acesta a menționat, că inculpatul i-a propos în scopul stingerii datoriei transmiterea în proprietate a unui automobil de marca Nisan, a unui camion de marca Man. Respectivele oferte au fost respinse de el, fiind solicitată restituirea daturiei în bani.* Respectivele declarații denotă cert lipsa intenției de înșelăciune și abuz de încredere a inculpatului.

Ține de menționat, că nici inculpatul Istrati Artur nu a negat faptul împrumutului banilor de la Stadnițchi Vitalie în ordinea și în suma indicată de partea vătămată. Acesta a mai declarat, că între el și partea vătămată anterior au mai fost înțelegeri privind împrumutul banilor, iar inculpatul i-a restituit. Astfel, atît din declarațiile inculpatului, cît și a părții vătămate rezultă, că Stadnițchi Vitalie achita pentru Istrati Artur combustibilul cu care inculpatul alimenta automobilul, ulterior inculpatul restituia integral acele datorii.

Limita între un acord civil și o componență de pretinsa infracțiune conform speței, este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților.

Împrejurările descrise denotă intenția inculpatului Istrati Artur de a-și onora obligația de restituire a banilor împrumutați, ceea ce confirmă lipsa laturei subiective a infracțiunii de dobîndire ilicite a sumelor bănești prin înșelăciune și abuz de încredere în acțiunile inculpatului.

Colegiul penal remarcă declarațiile părții vătămate Stadnițchi Vitalie depuse în instanța de fond la 06.11.2018, conform cărora ultimul a comunicat, că datoria în sumă de 210 000 lei i-a fost restituită de către inculpat. Respectivele declarații au fost confirmate și în cererea expediată instanței de apel. În acest sens, intenția inițială a lui Istrati Artur de a restitui banii împrumutați, fiind transpusă în fapt.

Din cele expuse se constată, că între părți au avut loc niște relații civile, deoarece inculpatul Istrati Artur a primit de la Stadnițchi Vitalie suma de 160 000 lei cu titlu de împrumut, în acest sens fiind întocmită recipisa din 23.11.2013, iar cealaltă parte a sumei împrumutate fiind transmisă pe bază de încredere între părți.

Faptul, că inculpatul și-a executat obligațiunile cu întîrziere, nu poate fi reținut ca temei de atragere la răspunderea penală, acestea fiind catalogate ca o executare necorespunzătoare a înțelegerii încheiate cu partea vătămată, ceea ce poate fi obiectul unui litigiu civil. De altfel, partea vătămată Stadnițchi Vitalie, pînă la primirea sumei datorate, ar fi putut să-și apere drepturile sale adresîndu-se în ordinea procedurii civile.

Alegațiile acuzatorului de stat, precum, că inculpatul folosindu-se de încrederea părții vătămate Stadnițchi Vitalie, a dobîndit de la acesta suma de 210 000 lei, pe care ulterior a însușit-o și în atare mod latura obiectivă a infracțiunii imputate a fost realizată pe deplin de către inculpatul Istrati Artur, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate. Procurorul nu a demonstrate, că 210 000 lei au fost însuşiţi prin înșelăciune și abuz de încredere de către Istrati Artur, întrucît reieșind din circumstanțele speței și din probele administrate, de asemenea reieșind din faptele care au avut loc ulterior intentării cauzei penale, pretinsa parte vătămată nu a fost dusă în eroare de către inculpat.

Însăși partea vătămată fiind audiată nu a invocate, că inculpatul a obținut suma de bani prin înșelăcune și abuz de încredere. Iar, în lipsa existenței unui prejudiciu suferit de partea vătămată, este imposibilă atestarea comportamentului abuziv al inculpatului în relațiile cu pretinsa parte vătămată.

Astfel, instanţa de apel menționează că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat. Regula in *dubio pro reo* constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional, reflectînd modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii.

De asemenea, articolul 6 din Convenţia Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din Convenţia Europeană şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders v. Marea Britanie din 17 decembrie 1996, § 68).

Colegiul Penal atestă, că în baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa CtEDO, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată în prima instanţă şi în instanţa de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 şi e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În această ordine de idei, instanţa de apel reţine, că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe noi, admisibile, pertinente, concludente şi utile care ar demonstra vinovăţia inculpatului. Raportînd la situaţia de caz practica CEDO, Colegiul Penal ţine să menţioneze, că în şedinţa instanţei de apel acuzatorul de stat, de fapt a susţinut toate probele administrate la etapa urmăririi penale şi cercetării judecătoreşti, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declaraţii ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica şi înlătura presupunerile şi dubiile admise în cadrul acestei cauze penale şi ar permite după caz modificarea concluziei de achitare şi permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunţării unui act judecătoresc de condamnare.

În consecinţă, la cazul dedus judecăţii, prima instanţă a conchis în mod just asupra necesităţii achitării lui Istrati Artur, de comiterea infracţiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod Penal, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Reieşind din circumstanţele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală v-a respinge ca nefondat cererea de apel înaintată de către procurorul în Procuratura mun.Bălți, Sergiu Marcauțan, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Bălți (sediul central) din 14.02.2019, în cauza penală de învinuire a lui Istrati Artur, de comiterea infracţiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod Penal, care este una legală şi întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinţei nu au fost reţinute.

Conducîndu-se de prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), 417-418 CPP, colegiul penal, -

D E C I D E:

Apelul procurorului în Procuratura mun.Bălți Marcauțan Sergiu declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 14.02.2019*** pe cauza penală în privința lui ***Istrati Artur ***** ,*** se respinge ca nefondat cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării.

Adoptată și pronunțată public la 26.01.2023.

Decizia motivată pronunțată și înmânată părților la 28.02.2023.

Preşedintele de şedinţă: Judecătorii :